

Som borger i Norddjurs Kommune har man et nationalt klenodie liggende i baghaven. Reetableringen af de gamle broer over Alling å giver nu alle borgere i kommunen bedre adgang til kulturarven. Foto: Kirsten Nijkamp.

Forord

Vi vil gerne gøre kulturarven tilgængelig for det omgivende samfund/brugerne. Det betyder, at museet arbejder målrettet på at give lokalbefolkningen og borgerne i Norddjurs Kommune bedre – og mere direkte – adgang til den store kulturressource Gammel Estrup, som de har i deres nærområde. Den gamle bro, som indtil omkring 1945 gik direkte fra herregårdshaven over Alling Å og forbandt herregården med Auning by via en sti, *kirkestien*, genetableres i disse år. Hermed får vandrere, naturelskere, hundeluftere, børnehaver og cykelentusiaster mulighed for at benytte herregårdens kulturmiljø kvit og frit både inden for og uden for museets ordinære åbningstid. Vores håb med dette tiltag er naturligvis, at de, der bor på Djursland, får øjnene op for den værdi, der ligger i at have en national kulturperle liggende lige i „deres egen baghave“. Nyere forskning indikerer nemlig, at social – og ikke mindst kulturel kapital – har overordentlig stor betydning for børn og unges muligheder for at klare sig fremadrettet,

og i en kommune med forholdsvis mange, som ikke har en uddannelse over grundskoleniveau, samt stor afstand mellem de enkelte kulturtilbud, ser museet det derfor som sin opgave at tilbyde børn og unge et fundament for at træffe kvalificerede uddannelsesvalg gennem generel kulturel dannelse.

Første skridt på vejen er at øge kendskabet til kulturarven og dermed adgangen til stedet, fordi „kendskab giver venskab“, som man siger. Bliver en tur i herregårdens kulturmiljø først en naturlig del af ens daglige eller ugentlige færdsel på området, er vejen til også at benytte museets mange kulturtilbud ikke lang. Gammel Estrup rummer nemlig herlighedsværdier, som vi gerne vil dele ud af, og det arbejde, museet og forskningscenteret Dansk Center for Herregårdsforskning gør for at tilgængeliggøre og formidle denne del af vores fælles kulturarv, er noget, som alle har lov til at associere sig med, være stolte over og vise frem for venner og familie i andre dele af landet.

Naturligvis er et besøg på Gammel Estrup derfor den optimale løsning, hvis man vil øge tilgængeligheden til kulturarven. En anden måde er at benytte det trykte medie, så ny viden bevares for eftertiden og mangfoldiggøres for alverden. Museet udgiver derfor for ottende gang bogen *Herregårdshistorie*. Her er det muligt at læse om nogle af de mange ansatte, arbejdere og håndværkere, der gennem tiden har haft deres gang på herregården. Dorte Kook Lyngholm skriver om herregårdens tjenestepiger, når de kom i ulykkelige omstændigheder, og undertegnede fortæller historien om Søren Snedker fra Liltved, der kom til at arbejde på Gammel Estrup

over en meget lang årrække. Eller man kan følge herskabet både på Gammel Estrup og herregården Pederstrup på Lolland, hvor henholdsvis Signe Steen Boeskov og Jesper Munk Andersen løfter en flig af sløret for nogle af de historier, der hidtil har ligget gemt i kildemateriale, gamle breve, regninger og andre optegnelser. Men der er naturligvis meget mere og andet at læse om i denne udgave af *Herregårdshistorie* – rigtig god fornøjelse med læsningen!

Gammel Estrup den 22. oktober 2013
Britta Andersen, museumsdirektør